

Dudaklar

– KENAN KOÇ · 17 Temmuz 2020

ÖZLEMLERDE Kİ DUDAKLAR

Umutlar bezeli çiçeklerle
Seni çağırıyor sevgiyle
Denizler boyu balıklar
Geceler yıldızsız ne zamandır
Yanar yürekler özleminle

Artık kurtulmalısın
Yaşam akvaryumlarında ki balık ağızlarından.
Şiirlerden dökülen satırlar
Konduğunda yüreğine;
Saracak her yanını sessiz hıçkırıkların
Dal budak saracak
Sevda yüklü özlemlerin
Bir ürperti de kıvrılıp kalacak
karadan kahverengiye gözlerin.

Tüm tabiat seni söylenmekte
Sensin dillerde, gönüllerde
Sensin, sen dayanılmaz güzellikler de.

Kendi kanatlarını taşımaktasın
Çizdiğin rotanda, yukarılardsasın
Biri yukarıda biri aşağıda;

İki yıldız nasıl durur ki yan yana
Fistan yeşili ipekler de kaldı sevişmeler.
Çiğ düşen çiçekler
Vur gecenin ağzına ışıktan huzmeleri
Oynaşırken gölgesinde esintiler

Sev daha çok,
Sev tutup koparırcasına yürekleri,
Sev ki bitsin yalnızlıklar.

Bak! sana özlem tutulmasındalar .

Farkına varılmaz bir günü daha solar
Akşam üstleri yaz anlarının
Ateş saçar gibi içten soluklar;
Usulca akar gider denizin esintilerine.
Ve ne hüzünler birikir
Dudakların çatlak aralıklarında

Ver sevgi dolu yüreğinden
Ver soluk soluk sıcacık nefesinden
Gel artık salkım saçak
Doldur gönül kucağını
Şarkılar da hep sen
Senden başkasına kör bakışlar
Susanmış sevdana.

Sen gönüllerin eşkiyası
Belalı

Büyücüsü belki de
Yangınlar icat edilmekte
Gün batımı çanları çalıyor
Dinle!
Ellerin utanmasın
Sevgi dolu elleri tutmaktan
Balıklar derinliklerdeki kuytulara çekilmekte,
Yürekler astığın iplere...
Bırak yüreğini maviliklere

Bırak yüreklerin üstüne üstüne
Kaçıp gitme artık düşlere.